

זכרון והנצחה

הנצחת קרבנות השואה וזכרם נמשכת לא רק ביום הזיכרון לשואה ולגבורה, אלא לכל אורך השנה – בטקסים, במהלך השנה שורדי שואה מרצים בפני קהל רב, חיילים ותלמידים. הספריות וחנויות הספרים מלאות בספרי עדויות ופרוזה על השואה. סרטים רבים חלקם תיעודיים וחלקם עלילתיים מוקרנים בערוצי הטלוויזיה ובקולנוע. בישראל פעלים אתרי הנצחה ומוזיאונים במטרה לחנך את הדורות הבאים להכיר ולזכור את קורות עם ישראל בשואה. ההנצחה היא חלק מהריפוי של השורדים ושל האומה כולה, והיא גם עוד דרך להבטיח שאירוע כזה לא יחזור עוד לעולם. "יד ושם" הוא המוסד המרכזי והרשמי בארץ ובעולם ללימודי השואה, והוא מורכב ממוזיאון לתולדות השואה, אנדרטאות זכרון, ספריה וארכיון לצרכי מחקר.

היכל השמות ביד ושם

שוחחו:

- אילו מיזמי הנצחה אתם מכירים?
- האם קראתם ספר או צפיתם בסרט על השואה?
- האם שמעתם עדות משורד שואה?
- איך לדעתכם עוזרת ההנצחה להבטיח שההיסטוריה לא תחזור על עצמה?
- מה עוד צריך לעשות לשם כך?

קראו את דברי כצנלסון וענו על השאלות במחברת:

1. מה חשיבות הזכרון לפי המקור שקראתם?
2. מה תפקיד השכחה?
3. מה לדעתכם חשיבות זכרון של אירועים

כואבים וקשים?

זיכרון ושכחה

"שני כוחות ניתנו לנו: זיכרון ושכחה. אי אפשר לנו בלעדי שניהם. אילו לא היה לעולם אלא זיכרון, מה היה גורלנו? היינו כורעים תחת משא הזיכרונות. היינו נעשים עבדים לזיכרוננו, לאבות אבותינו. קלסתר פנינו לא היה אז אלא העתק של דורות עברו. ואילו הייתה השכחה משתלטת בנו כליל – כלום היה עוד מקום לתרבות, למדע, להכרה עצמית, לחיי נפש?"

(ברל כצנלסון 1935)